

ÖZGÜN ARAŞTIRMA / ORIGINAL ARTICLE

Copyright@Author(s) - Available online at dergipark.org.tr/en/pub/igusbd.
Content of this journal is Licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 (CC BY-NC-ND) International License.

Sürdürülebilirlik Raporlamasının Finansal Performans Üzerindeki Etkisi: Borsa İstanbul İmalat Sektörü Üzerine Ampirik Bir İnceleme

The Influence of Sustainability Reporting on Financial Performance: An Empirical Study of the Borsa Istanbul Manufacturing Sector

¹Servet SAY

²Fırat KINALI

Öz

Amaç: Bu çalışma, Borsa İstanbul imalat sektöründe faaliyet gösteren şirketler arasında sürdürülebilirlik raporu yayınlayanlar ile yayınlamayanlar arasındaki finansal performans farkını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, şirketlerin karlılık, piyasa değeri ve hisse performansını yansıtan ROA, ROE, PDD, HBK ve FKO göstergeleri üzerinden sürdürülebilirlik raporlamasının etkisini ortaya koymayı hedeflemektedir.

Yöntem: Çalışmada 2014-2023 döneminde Borsa İstanbul'da işlem gören 80 imalat firması veri seti oluşturulmuş; veriler Kamuyu Aydınlatma Platformu (KAP) ve şirketlerin resmi internet sitelerinden temin edilmiştir. Şirketler, sürdürülebilirlik raporu yayınlayan ve yayınlamayan olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. ROA için verilerin normal dağılım özelliği göz önünde bulundurularak bağımsız örneklem t testi, diğer finansal göstergeler için ise normallik varsayımının sağlanmaması nedeniyle Mann-Whitney U testi uygulanmıştır.

Bulgular: Analiz sonuçları, sürdürülebilirlik raporu yayınlayan şirketlerin ROA, ROE, HBK ve diğer finansal göstergelerde anlamlı derecede daha olumlu performans sergilediğini ortaya koymuştur. Özellikle ROE ve HBK değerleri, rapor yayınlayan şirketlerde belirgin şekilde yüksek bulunmuş, FKO gibi yatırımcı ilgisini yansıtan göstergelerde de farklılık gözlemlenmiştir.

Sonuç: Elde edilen bulgular, sürdürülebilirlik raporlamasının şirketlerin finansal performansına olumlu katkı sağladığını göstermektedir. Bu durum hem yatırımcı güvenini artırmakta hem de şirketlerin kurumsal şeffaflık ve itibarını güçlendirmektedir. Çalışma,

¹Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu,
Muhasebe ve Vergi Bölümü, Konya,
Türkiye.

✉ servetsay@selcuk.edu.tr

²Öğr. Gör. Dr., Selçuk Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu,
Muhasebe ve Vergi Bölümü, Konya,
Türkiye.

✉ firatkinali@selcuk.edu.tr

Geliş/Received: 21.04.2025
Kabul/Accepted: 02.01.2026

Servet SAY, Fırat KINALI, "The Influence of Sustainability Reporting on Financial Performance: An Empirical Study of the Borsa Istanbul Manufacturing Sector", Istanbul Gelisim University Journal of Social Sciences, 12 (3), Special Issue on Sustainability, 2025, pp. 1373-1384.

sürdürülebilirlik uygulamalarının stratejik önemine işaret ederek, firmaların ESG kriterlerine yönelik daha bütüncül yaklaşımlar benimsemesinin gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler

Sürdürülebilirlik Raporlaması, Finansal Performans, Borsa İstanbul, İmalat Sektörü, Finansal Rasyolar

Abstract

Objective: This study seeks to analyze the disparity in financial performance between companies in the industrial sector of Borsa İstanbul that issue sustainability reports and those that do not. The study seeks to elucidate the influence of sustainability reporting on the metrics of ROA, ROE, PDD, HCR, and FCR, which signify profitability, market capitalization, and stock performance of corporations.

Method: The study utilized a data set of 80 manufacturing companies listed on Borsa İstanbul from 2014 to 2023; data were sourced from the Public Disclosure Platform (KAP) and the official websites of the companies. The companies are divided into two categories: those that issue sustainability reports and those that do not. Given the normal distribution of the ROA data, an independent sample t-test was employed, however the Mann-Whitney U test was utilized for other financial indicators due to the violation of the normality assumption.

Findings: The investigation indicates that organizations producing a sustainability report demonstrate markedly superior performance in ROA, ROE, HBC, and other financial metrics. Notably, companies that issue sustainability reports exhibit considerably elevated ROE and ROA, with discernible variations in investor interest metrics such as FCR.

Result: The results indicate that sustainability reporting enhances the financial success of organizations. This enhances investor trust and fortifies corporate transparency and the reputation of companies. The research highlights the strategic significance of sustainability practices and underscores the necessity for companies to embrace more comprehensive approaches to ESG criteria.

Keywords

Sustainability Reporting, Financial Performance, Borsa İstanbul, Manufacturing Sector, Financial Ratios

Giriş

Küreselleşme, teknolojik gelişmeler ve çevresel sorunların artması, işletmelerin faaliyetlerini yalnızca finansal performans ölçütleriyle değerlendirme anlayışını değiştirmiştir. Geleneksel olarak, bir işletmenin başarısı büyük oranda kârlılık, büyüme oranı ve piyasa değeri gibi finansal göstergelerle ölçülmekteydi. Ancak günümüzde sosyal sorumluluk, çevresel etkiler ve etik değerler gibi finans dışı unsurlar da işletmelerin değerlendirilmesinde önemli hale gelmiştir (Eccles & Krzus, 2010, s. 197-198). Bu bağlamda “sürdürülebilirlik” kavramı, işletmelerin ekonomik hedeflerinin yanı sıra çevresel ve sosyal boyutları da dikkate alarak faaliyet göstermeleri gerektiği fikrini öne çıkarır.

Firmalar, faaliyet gösterdikleri ortam ve toplumsal yapının ayrılmaz bir parçası olduğundan, günümüzün değişken ve sıkıntılı şartları altında rekabet avantajlarını esasen ortaya çıkan sosyal, çevresel ve ekonomik koşullara adapte olabilmek yetenekleri belirler (Özsöğün Çalışkan, 2012, s. 42). Sürdürülebilir kalkınma; yalnızca ekonomik büyümeyi ve çevrenin korunmasını değil, aynı zamanda yoksullukla mücadele etmeyi ve toplumsal eşitsizlikleri azaltmayı hedefleyen bir kalkınma yaklaşımıdır. Bu kavram, mevcut kuşakların ihtiyaçlarını karşılarken gelecek kuşakların gereksinimlerini tehlikeye atmayan bir gelişme anlayışı olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde ise işletmeler ve paydaşlar, sürdürülebilirliğin taşıdığı önemin farkına varmış ve bu doğrultuda hareket etmeye başlamışlardır (Gücenme Gençoğlu & Aytaç, 2016, s. 53). En geniş anlamıyla sürdürülebilirlik, bugünkü ihtiyaçlarımızı giderirken gelecek nesillerin gereksinimlerini karşılayabilme olanaklarından ödün vermemeyi ifade eder. Bu kavram, ekonomik, çevresel ve sosyal olmak üzere üç temel boyuttan oluşmaktadır. Ekonomik

sürdürülebilirlik, işletmenin uzun vadeli faaliyetlerini sürdürebilecek finansal yapıya sahip olmasını ifade ederken; çevresel sürdürülebilirlik, doğal kaynakların verimli kullanımı ve çevreye verilen zararın minimize edilmesiyle ilgilidir. Sosyal sürdürülebilirlik ise çalışan hakları, toplumsal refah ve etik sorumluluk gibi konuları kapsar (Elkington & Rowlands, 1999, s. 42-43). Sürdürülebilirlik, özellikle 2000'li yıllardan itibaren iş dünyasının merkezine yerleşmiş ve pek çok uluslararası kuruluş tarafından çeşitli standartlar ve raporlama çerçeveleri ile desteklenmiştir. İşletmeler için sürdürülebilirlik, yalnızca sosyal sorumluluk gereği değil, aynı zamanda rekabet avantajı, marka değeri ve yatırımcı güveni gibi unsurlar açısından da stratejik bir gereklilik haline gelmiştir (Menghwar & Daood, 2021, s. 480).

Başlangıçta gönüllülük esasına dayalı bir uygulama olarak ortaya çıkan sürdürülebilirlik raporlaması, son yıllarda hem işletmeler hem de kamuoyu nezdinde artan bir öneme sahip olmuş ve giderek bir tercih meselesi olmaktan çıkarak yaygın biçimde benimsenen bir uygulamaya dönüşmüştür. Sürdürülebilirlik raporu yayımlayan işletmeler; ekonomik, sosyal, çevresel ve kurumsal yönetim alanlarındaki performanslarını kamuoyuna açıklamakta, bu yolla kurumsal itibarlarını artırmayı, paydaş güvenini pekiştirmeyi ve marka imajlarını güçlendirmeyi hedeflemektedirler (Özerhan & Sultanoğlu, 2018, s. 56).

Sürdürülebilirlik raporlaması, işletmelerin ekonomik, çevresel ve sosyal performanslarına ilişkin bilgileri paydaşlarına şeffaf biçimde sunmasını ifade eder. Bu raporlar, işletmenin sadece finansal başarısını değil, aynı zamanda topluma ve çevreye olan katkısını da ortaya koyar (GRI, 2021). Özellikle GRI (Global Reporting Initiative), CDP (Carbon Disclosure Project), SASB (Sustainability Accounting Standards Board) gibi kuruluşların sunduğu raporlama çerçeveleri sayesinde sürdürülebilirlik raporlaması küresel ölçekte standartlaşmaya başlamıştır. Sürdürülebilirlik raporlamasının temel amacı, işletmelerin ekonomik, çevresel ve sosyal boyutlardaki faaliyet sonuçlarını kapsamlı, şeffaf ve güvenilir bir biçimde ilgili tüm paydaşlara sunmaktır. Bu raporlama süreci, yalnızca finansal performansa odaklanmakla kalmayıp, aynı zamanda çevresel etkiler ve toplumsal sorumluluklar gibi sürdürülebilirliğin üç temel bileşenine dair verilerin açıklanmasını da içermektedir. Böylece paydaşlar, işletmenin uzun vadeli değer yaratma kapasitesini ve sürdürülebilir kalkınma hedeflerine katkı düzeyini daha sağlıklı bir şekilde değerlendirme imkânına sahip olmaktadır (Gray & Milne, 2004, s. 8; Aksoy Hazır, 2018, s. 40). Türkiye'de sürdürülebilirlik raporlaması, özellikle 2014 sonrası ivme kazanmış ve Borsa İstanbul tarafından kurulan "BIST Sürdürülebilirlik Endeksi" ile şirketlerin sürdürülebilirlik performansları daha görünür hale gelmiştir. 2024 yılı itibarıyla Sermaye Piyasası Kurulu (SPK) tarafından zorunlu hale getirilen bazı raporlama yükümlülükleri, şirketlerin çevresel ve sosyal etkilerini daha detaylı şekilde açıklamalarını gerektirmiştir. Bu bağlamda, sürdürülebilirlik raporlarının hazırlanması yalnızca büyük ölçekli firmalar için değil, yatırımcı ilgisini artırmak isteyen tüm firmalar için önem arz etmektedir (SPK, 2023). Finansal performans, bir işletmenin kârlılığı, verimliliği ve değer yaratma kapasitesi gibi göstergelerle ölçülen ekonomik başarısını ifade eder. Aktif kârlılık oranı (ROA), özsermaye kârlılığı oranı (ROE), hisse başına kâr (HBK), piyasa değeri/defter değeri oranı (PDD) ve fiyat-kazanç oranı (FKO) gibi finansal oranlar, yatırımcılar ve yöneticiler için kritik öneme sahiptir. Sürdürülebilirlik raporlamasının finansal performans üzerindeki etkisi, akademik literatürde uzun süredir tartışılan bir konudur. Bazı araştırmalar, sürdürülebilirlik raporu yayınlayan şirketlerin yatırımcı güveni kazandığını, piyasa değerlerinde artış yaşandığını ve dolayısıyla daha yüksek finansal performans sergilediklerini ortaya koymuştur (Clark et al., 2015, s. 63-64; Friede et al., 2015, s. 221). Bunun temel nedenleri arasında şeffaflık, kurumsal itibarı güçlendirme, risklerin azaltılması ve paydaş ilişkilerinin geliştirilmesi yer almaktadır. Öte yandan bazı çalışmalarda sürdürülebilirlik faaliyetlerinin yüksek maliyetli olabileceği ve bu durumun kısa vadede finansal performansı olumsuz etkileyebileceği de belirtilmiştir (Margolis & Walsh, 2001, s. 277). Ancak sürdürülebilirlik raporlamasının gönüllüden zorunluya geçiş sürecinde, raporlama yapan şirketlerin zamanla daha iyi yönetim yapıları ve stratejik planlamalara sahip oldukları; bu durumun da uzun vadede performanslarına olumlu yansıdığı kabul edilmektedir (Eccles et al., 2014, s. 2846-2847). Dolayısıyla sürdürülebilirlik raporu hazırlamanın yalnızca bir imaj unsuru değil, aynı zamanda finansal bir strateji olduğu anlaşılmaktadır. Türkiye'de sürdürülebilirlik raporlamasına olan ilgi giderek artmaktadır. Borsa İstanbul'da sürdürülebilirlik endeksine dahil olan şirket sayısı her yıl artmakta ve yatırımcıların bu alandaki duyarlılığı yükselmektedir. Özellikle kurumsal yatırımcılar, yatırım kararlarında yalnızca finansal göstergeleri değil, aynı zamanda çevresel, sosyal ve yönetim (ESG) kriterlerini de dikkate almaktadır. Bu durum, şirketlerin sürdürülebilirlik konusunda daha şeffaf ve hesap

verebilir olmalarını zorunlu kılmaktadır (ISO, 2025). İmalat sektörü, Türkiye ekonomisinin büyüme, istihdam ve ihracat performansının temel belirleyicilerinden biridir. Sanayi üretiminin yaklaşık yüzde 75'ini oluşturan imalat sanayi, ülkenin ekonomik dönüşüm sürecinde stratejik bir role sahiptir. 2024 yılında açıklanan verilere göre ülkemizde faaliyetlerine devam eden firmaların aktif büyüklüğü 95,8 trilyon lira olarak açıklanmışken, imalat sektörü, yaklaşık 25,7 trilyon lira aktif büyüklüğüyle ilk sırada yer almaktadır (TÜİK, 2024). Ayrıca firmaların gelir tablosu verilerine göre, 2024'te tüm sektörlerin toplam dönem net kârı 1 trilyon 947 milyar 327 milyon lira olarak gerçekleşirken, imalat sektörü, 559 milyar 89 milyon lirayla en yüksek net kâr elde eden sektör olarak bilinmektedir. Türkiye'de imalat sektörü, otomotiv, tekstil, gıda, makine, kimya ve metal sanayi gibi alt dallarda güçlü bir üretim kapasitesine sahiptir. Bu çeşitlilik hem iç talebin karşılanmasında hem de ihracatın sürdürülebilirliğinde önemli katkı sağlamaktadır (OECD, 2023). İmalat sektörü, Türkiye ekonomisinde önemli bir yere sahip olup aynı zamanda çevresel etkilerin de en yoğun olduğu alanlardan biridir. Bu nedenle imalat sektöründe faaliyet gösteren şirketlerin sürdürülebilirlik uygulamaları, çevresel duyarlılık açısından olduğu kadar finansal başarı açısından da dikkatle incelenmelidir. Türkiye'de bu alanda yapılan akademik çalışmaların sayısı artmakla birlikte, sürdürülebilirlik raporlaması ile finansal performans arasındaki ilişkiyi doğrudan ele alan ampirik çalışmalar halen sınırlıdır. Bu durum, bu çalışmayı özgün ve literatüre katkı sunabilecek nitelikte kılmaktadır.

Bu çalışma, 2014-2023 yılları arasında Borsa İstanbul'da faaliyetlerine devam eden ve imalat sektöründe yer alan 80 şirketin verilerini temel alarak, sürdürülebilirlik raporlamasının şirketlerin finansal performansına etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Şirketler, sürdürülebilirlik raporu yayınlayıp yayınlamadıklarına göre iki gruba ayrılmış ve her iki grubun finansal performans göstergeleri (ROA, ROE, PDD, HBK ve FKO) karşılaştırılmıştır. Veriler Kamuyu Aydınlatma Platformu (KAP) ve şirketlerin internet sitelerinden elde edilmiştir. Normallik testleri doğrultusunda bağımsız örneklem t testi ve Mann-Whitney U testi uygulanarak istatistiksel analizler yapılmıştır. Çalışmanın bulguları, sürdürülebilirlik raporu yayınlayan şirketlerin ortalama finansal performans göstergelerinin, yayınlamayanlara kıyasla daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Bu bağlamda sürdürülebilirlik raporlamasının, şirketlerin yalnızca sosyal sorumluluklarını değil, aynı zamanda finansal başarılarını da desteklediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışma, sürdürülebilirlik raporlamasının Türkiye'deki finansal etkilerini ampirik verilerle incelemesi açısından hem akademik literatüre katkı sunmakta hem de uygulayıcılar için yol gösterici nitelik taşımaktadır.

Literatür

Sürdürülebilirlik raporlamasının firma performansı üzerindeki etkisine ilişkin çalışmalar, literatürde çoğunlukla üç temel boyut altında incelenmektedir. Bunlar, finansal, çevresel ve yönetim sürdürülebilirliğidir. Bu üç boyutun bütüncül biçimde değerlendirilmesi, firmaların yalnızca ekonomik sonuçlarını değil, aynı zamanda çevresel ve kurumsal yönetim uygulamalarının da uzun vadeli performansa katkısını anlamayı sağlamaktadır.

Finansal sürdürülebilirlik, firmaların uzun vadede ekonomik olarak varlıklarını sürdürebilmeleriyle ilgilidir. Bu alanda yapılan ampirik araştırmaların çoğu, sürdürülebilirlik raporlamasının kârlılık oranları (ROA, ROE) ve piyasa performansı (PDD, HBK, FKO) üzerindeki etkisini test etmektedir.

Charlo, Moya ve Muñoz (2015), İspanya Borsası'nda sürdürülebilirlik endeksinde yer alan firmaların, diğer firmalara kıyasla daha yüksek kârlılık düzeylerine ulaştığını tespit etmiştir. Benzer biçimde Motwani ve Pandya (2016), Hindistan Borsası'nda sürdürülebilirlik raporlaması yapan işletmelerin, aktif kârlılığı ve sermaye getirisi bakımından üstün performans sergilediğini belirtmiştir. Türkiye'de yapılan çalışmalardan Düzer ve Önce (2018) de, Borsa İstanbul'da GRI ilkelerine göre raporlama yapan şirketlerin ROA ve ROE oranlarının anlamlı biçimde yüksek olduğunu bulmuştur. Bu çalışmalar, finansal performansın sürdürülebilirlik raporlamasından pozitif yönde etkilendiğini desteklemektedir.

Buna karşın, Korga ve Aslanoğlu (2022) finansal performans ile sürdürülebilirlik düzeyi arasında anlamlı bir ilişki saptayamamış; Dağıstanlı ve Çelik (2023) ise finansal performans göstergeleri içinde yalnızca firma büyüklüğünün sürdürülebilirlik raporu yayımlama kararını etkilediğini bulmuştur. Bu farklı sonuçlar, finansal sürdürülebilirliğin kısa vadeli maliyetler, sektör farklılıkları ve ölçek etkileri nedeniyle firmalar arasında değişkenlik gösterebileceğini ortaya koymaktadır.

Çevresel sürdürülebilirlik, firmaların doğal kaynakları etkin kullanma, karbon salınımını azaltma ve çevresel riskleri yönetme kapasiteleriyle ilgilidir. Friede, Busch ve Bassen (2015) tarafından 2000'in üzerinde ampirik çalışmayı içeren meta-analiz, çevresel ve sosyal kriterlerin finansal performans üzerinde genel olarak pozitif etkisi bulunduğunu göstermiştir. Sak ve Dalgar (2020) da BIST Sürdürülebilirlik Endeksi'ndeki firmalarda çevresel sürdürülebilirlik düzeyinin, ROA ve ROE üzerinde anlamlı ve olumlu etkiler yarattığını saptamıştır.

Bununla birlikte Özmerdivanlı (2023), çevresel ve sosyal sürdürülebilirlik düzeyinin kısa vadede firma performansını olumsuz etkileyebileceğini, özellikle yüksek borçluluk düzeyine sahip firmalarda bu etkinin daha belirgin olduğunu belirtmiştir. Bu bulgular, çevresel yatırımların uzun vadede değer yaratıcı olsa da kısa vadede maliyet artırıcı etkiler doğurabileceğine işaret etmektedir.

Yönetişim boyutu, şeffaflık, hesap verebilirlik ve paydaş iletişiminin güçlendirilmesi yoluyla firmaların itibarını ve yatırımcı güvenini artırır. Eccles vd., (2014), kurumsal sürdürülebilirlik kültürüne sahip işletmelerin uzun vadeli yatırımcı ilgisini çektiğini ve hisse senedi getirilerinde istikrarlı artışlar sağladığını ortaya koymuştur. Benzer şekilde Emir ve Kıymık (2021), BIST Metal Eşya ve Makine Endeksi firmalarında sürdürülebilirlik açıklama düzeyinin, finansal performans göstergeleriyle anlamlı biçimde pozitif ilişkili olduğunu belirlemiştir. Bu sonuçlar, yönetim odaklı sürdürülebilirlik politikalarının yalnızca etik değil, aynı zamanda finansal bir değer yaratma aracı olduğunu göstermektedir.

Türkiye özelinde Ayvaz ve Awale (2024), üretim sektöründe sürdürülebilirlik raporlamasının özellikle çevresel ve yönetim boyutlarında ROA üzerinde pozitif etkiler yarattığını, ancak sosyal açıklama düzeyinin kârlılık üzerindeki etkisinin negatif olduğunu tespit etmiştir. Bu durum, yönetim ve sosyal sürdürülebilirlik arasında denge kurulmasının önemine işaret etmektedir.

Literatürdeki genel eğilim, sürdürülebilirlik raporlamasının finansal performans üzerinde uzun vadede pozitif bir etki yarattığı yönündedir (Clark et al., 2015; Eccles vd., 2014). Ancak kısa vadeli etkiler, çevresel yatırımların maliyet boyutu ve sektör farklılıklarına bağlı olarak değişkenlik göstermektedir (Margolis & Walsh, 2001; Özmerdivanlı, 2023). Türkiye'de yapılan çalışmaların çoğu finansal sürdürülebilirliğe odaklanırken, çevresel ve yönetim boyutları sınırlı ölçüde incelenmiştir. Bu nedenle, imalat sektörünü merkeze alan çok boyutlu analizlerin artması literatürde önemli bir boşluğu dolduracaktır.

Veri Seti, Hipotezler ve Yöntem

Bu çalışmanın amacı Borsa İstanbul'da imalat sektöründe yer alan şirketlerin sürdürülebilirlik raporu ile finansal performansı arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmada firmalar sürdürülebilirlik raporu olanlar ve sürdürülebilirlik raporu olmayanlar olarak iki gruba ayrılmış ve söz konusu iki grup arasında finansal performanslar açısından bir farklılığın olup olmadığı araştırılmıştır. Çalışmada 2014-2023 yılları arasında ait Borsa İstanbul'da işlem gören ve verilerine eksiksiz ulaşılabilen 80 adet imalat firması ile bir örneklem oluşturulmuştur. Analizlerde kullanılan veriler Kamuyu Aydınlatma Platformu (KAP) ve şirketlerin resmî web sayfasından elde edilmiştir. Mann Whitney U ve bağımsız örneklem t-testi yöntemlerinin kullanıldığı çalışmada SPSS 20 programından yararlanılmıştır. Çalışmada beş adet bağımlı değişken (ROA, ROE, TOQ, FKO, HBK) ve bir adet bağımsız değişken (SUR) kullanılmıştır. Söz konusu değişkenlere ilişkin açıklamalara aşağıda yer verilmiştir.

Aktif Karlılığı (ROA): Dönem net kârının toplam aktiflere bölünmesiyle hesaplanır.

Özsermaye Kârlılığı (ROE): Dönem net kârının toplam özsermayeye bölünmesiyle hesaplanır.

Piyasa Değeri/Defter Değeri (PDD): Hisse fiyatının hisse senedinin defter değerine bölünmesiyle hesaplanır.

Hisse Başına Kar (HBK): Dönem net kârının toplam hisse senedi sayısına bölünmesiyle hesaplanır.

Fiyat Kazanç Oranı (FKO): Hisse senedi fiyatının hisse başına kara bölünmesiyle hesaplanır.

Sürdürülebilirlik Raporu (SUR): Şirketin sürdürülebilirlik raporu yayınlayıp yayınlamamasına göre "1" ve "0" değeri verilmektedir.

Çalışmada literatürle tutarlı bir şekilde aşağıdaki hipotezler geliştirilmiştir.

H₁: Sürdürülebilirlik raporu yayınlayan ve yayınlamayan firmaların ROA'ları arasında farklılık vardır.

H₂: Sürdürülebilirlik raporu yayınlayan ve yayınlamayan şirketlerin ROE'leri arasında farklılık vardır.

H₃: Sürdürülebilirlik raporu yayınlayan ve yayınlamayan şirketlerin PDD'leri arasında farklılık vardır.

H₄: Sürdürülebilirlik raporu yayınlayan ve yayınlamayan şirketlerin HBK'ları arasında farklılık vardır.

H₅: Sürdürülebilirlik raporu yayınlayan ve yayınlamayan şirketlerin FKO'ları arasında farklılık vardır.

Bağımsız örneklem t testi birbirinden bağımsız iki grubun bağımlı bir değişkene göre ortalamalarının karşılaştırılarak ortalamalar arasındaki farkın belirli bir güven aralığında anlamlı olup olmadığını test etmek için kullanılan istatistiki bir yöntemdir. Bağımsız gruplar için t testi koşulları sağlanmıyorsa parametrik olmayan testlerden Mann-Whitney U testi kullanılır (Ural & Kılıç, 2011, s. 200-201). MannWhitney U testi, bağımsız örneklem ttestinin parametrik olmayan bir türevidir. Bu yöntem, her iki grubun gözlem değerlerini bir bütün halinde rütbelere ve bu sıralamalar üzerinden gruplar arası farklılığı ortaya koyar. Veriler sıralama işlemiyle analiz edildiği için testin geçerliliği için orijinal dağılım şekli göz önüne alınmaz (Durmuş vd., 2011, s. 188).

Dağılımın yapısı, istatistiksel analizlerde kritik bir rol oynar; çünkü parametrik testlerin geçerli sonuçlar verebilmesi için verilerin normal dağılım göstermesi ya da buna yakın bir dağılıma sahip olması şarttır. Birçok istatistiksel analizin uygulanması verilerin normal dağılımını gerektirir. Bir başka deyişle veriler için ölçümle elde edilmiş, sürekli olan, oransal veya aralıklı ölçüm biçimi gereklidir. Çünkü normal dağılım sürekli (Akgül, 2022, s. 81).

Sınırlılıklar

Bu çalışmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Öncelikle, analiz yalnızca Borsa İstanbul'da imalat sektöründe yer alan 80 firmayla sınırlı tutulmuştur; dolayısıyla sonuçlar diğer sektörlerle genellenemez. Ayrıca, çalışmada sadece 2014-2023 dönemi arasındaki veriler kullanılmıştır; bu da daha geniş zaman aralıklarında elde edilebilecek farklı eğilimlerin göz ardı edilmesine yol açabilir. Kullanılan veriler ikincil kaynaklardan (KAP ve şirket internet siteleri) elde edildiğinden, veri doğruluğu firmaların beyanlarına bağlıdır.

Bulgular

Çalışmanın bu bölümünde verilerin analizinden elde edilen bulgulara yer verilmiştir. Bu kapsamda ilk olarak sürdürülebilirlik raporu sunan ve sunmayan şirketlerin finansal performans ölçütleri bakımından tanımlayıcı istatistikleri aşağıda Tablo 1'de yer verilmiştir.

Tablo 1. Tanımlayıcı İstatistikler

DEĞİŞKEN	ROA		ROE		PDD		HBK		FKO	
	Rapor var	Rapor yok	Rapor var	Rapor yok	Rapor var	Rapor yok	Rapor var	Rapor yok	Rapor var	Rapor yok
Gözlem	327	473	327	473	327	473	327	473	327	473
Ortalama	0,50	0,45	4,46	1,42	5,49	2,69	7,25	0,38	19,94	23,50
Std.Sapma	9,00	9,72	79,73	30,63	24,03	4,12	26,48	8,26	54,75	62,57
Minimum	-14,55	-13,84	-1353,10	-358,72	0,00	0,00	-13,25	-13,64	0,00	0,00
Maksimum	43,31	49,07	128,69	143,01	317,97	52,77	285,31	110,32	822,28	822,22

Tablo 1'de görüldüğü üzere, imalat sanayiinde yer alan işletmelerin finansal performans göstergelerine ait gözlem sayıları farklılık arz etmektedir; bu da sürdürülebilirlik raporu yayımlayan firmaların sayıca daha az olmasından kaynaklanmaktadır. Söz konusu tabloda, sürdürülebilirlik raporu hazırlayan şirketlerin ortalama değerleri, rapor yayımlamayanlarınkinden genel olarak daha yüksek çıkmıştır.

Örneğin, varlıkların kârlılığını ölçen ROA açısından, rapor yayımlayanların ortalama %0,50; yayımlamayanların ise %0,45 düzeyinde gerçekleştiği gözlenmiştir. Bu durumda, rapor hazırlayan firmaların ROA'sı, hazırlamayanlara kıyasla 0,05 puan daha yüksek seyretmektedir. Özsermaye kârlılığında (ROE) ise fark çok daha belirgindir: Sürdürülebilirlik raporu sunan işletmelerin ortalama ROE'si 4,46 iken, bu raporu sunmayanların ROE'si yalnızca 1,42 düzeyindedir; bu da rapor yayımlayanların ortalama ROE'sinin yaklaşık üç kat daha yüksek olduğunu göstermektedir.

Fiyat/kazanç oranı (FKO) bakımından ise tablo tam tersine bir durum sergilemektedir: Rapor yayımlamayan şirketlerin ortalama FKO'su 23,50 iken, rapor sunanlarda bu değer 19,94 seviyesindedir. Yatırımcılar açısından daha düşük FKO, bir birimlik kâr için daha az bedel ödenmesi anlamına geldiğinden, sürdürülebilirlik raporu yayımlayan şirketler yatırımcı nezdinde daha cazip görünmektedir. Diğer bir deyişle, kâr payı başına göreceli olarak daha düşük bir piyasa fiyatı ödendiği için, bu firmaların hisse senetleri yatırımcı açısından görece avantajlı konumda sayılabilir.

Hisse Başına Kâr (HBK) açısından değerlendirildiğinde, sürdürülebilirlik raporu yayımlayan şirketlerin ortalama HBK değerinin 7,25 rapor yayımlamayan şirketlerin ise 0,38 düzeyinde gerçekleştiği görülmektedir. Bu sonuç, sürdürülebilirlik raporu sunan şirketlerin hisse başına düşen kârlarının, rapor yayımlamayan şirketlere kıyasla belirgin biçimde daha yüksek olduğunu ortaya koymaktadır. Diğer bir ifadeyle, sürdürülebilirlik raporu yayımlayan şirketler, ortaklarına hisse başına daha yüksek bir kazanç sunarak yatırımcı nezdinde daha güçlü bir finansal performans sergilemektedir.

Piyasa Değeri / Defter Değeri (PDD) oranı bakımından incelendiğinde ise sürdürülebilirlik raporu yayımlayan şirketlerin ortalama PDD değerinin 5,49 rapor yayımlamayan şirketlerin ise 2,69 olduğu görülmektedir. PDD oranının yüksek olması, piyasanın ilgili firmayı defter değerinin üzerinde fiyatladığını ve yatırımcıların firmaya ilişkin büyüme beklentilerinin daha güçlü olduğunu göstermektedir. Sürdürülebilirlik raporlaması, şirketlerin yalnızca muhasebe temelli kârlılık göstergelerini değil, aynı zamanda piyasa değerine ilişkin algıyı da olumlu yönde etkilemektedir.

Genel olarak hem kârlılık göstergelerinde hem de fiyat/kazanç oranında elde edilen bulgular, sürdürülebilirlik raporu yayımlayan işletmelerin finansal performansına ilişkin olumlu bir eğilim sergilediğini; buna karşın bu gruptaki firma sayısının daha az olması nedeniyle örneklemin dengeli olmadığı gerçeğini de ortaya koymaktadır. Bu sonuçlar hem yöneticilere hem de yatırımcılara, kurumsal sürdürülebilirlik uygulamalarının finansal sonuçlarla ilişkisine dair önemli ipuçları sunmaktadır.

Normallik analizi yapılırken çarpıklık ve basıklık değerleri ile Kolmogorov Simirnov testinden faydalanılabilir (Eroğlu, 2016: 212). Çarpıklık ve basıklık değerlerinin +1 ve -1 değerleri arasında olması kabul edilebilir olarak değerlendirilir. Kolmogorov Simirnov testinde ise p değeri 0,05'ten büyük olduğunda normalliğin sağlandığı sonucuna varılır (Düzer & Önce, 2017, s. 643). Verilerin çarpıklık ve basıklık değerleri ile Kolmogorov Simirnov testi sonuçları sırasıyla Tablo 2 ve Tablo 3'te gösterilmiştir

Tablo 2. Çarpıklık ve Basıklık Değerleri

DEĞİŞKEN	N	ÇARPIKLIK		BASIKLIK	
		İstatistik	Standart Hata	İstatistik	Standart Hata
ROA	800	-0,231	0,086	0,589	0,173
ROE	800	-17,002	0,086	386,315	0,173
PDD	800	17,854	0,087	340,065	0,174
HBK	800	10,219	0,086	124,434	0,173
FKO	800	9,671	0,087	114,448	0,174

Tablo 2'ye göre sadece ROA için çarpıklık (0,200) ve basıklık değerleri (0,589) normal dağılım için kabul edilebilir sınır olan -1 ve +1 arasındadır. ROE, PDD, HBK ve FKO değişkenlerinin çarpıklık ve basıklık değerleri, kabul edilebilir sınırlar (-1 ve +1) içerisinde yer almamaktadır.

Tablo 3. Kolmogorov Simirnov Testi Sonuçları

		ROA	ROE	PDD	HBK	FKO
Gözlem Sayısı		800	800	800	800	800
En Aşırı Farklılıklar	Mutlak	0,120	0,136	0,170	0,329	0,132
	Pozitif	0,120	0,136	0,170	0,329	0,132
	Negatif	-0,036	-0,010	0,000	-0,017	-0,003
Test İstatistiği		1,664	1,889	2,356	4,581	1,827
p değeri		0,080	0,002	0,000	0,000	0,003

Kolmogorov–Smirnov testi sonuçları (Tablo 3), ROA değişkeni için p değerinin 0,05’in üzerinde olduğunu; ROE, PDD, HBK ve FKO değişkenleri için ise 0,05’in altında kaldığını göstermektedir. Basıklık ve çarpıklık ölçümleriyle birlikte bu bulgular değerlendirildiğinde, yalnızca ROA verilerinin normal dağılım koşulunu karşıladığı; diğer değişkenlerin normal dağılım göstermediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sebeple, sürdürülebilirlik raporu yayımlayan ve yayımlamayan şirketlerin performans farklılıklarını incelemek üzere ROA’da bağımsız örneklem t testi, diğer dört değişkende ise Mann–Whitney U testi uygulanmıştır. İlgili analiz bulguları Tablo 4 ve Tablo 5’te yer almaktadır.

Tablo 4. Bağımsız Örneklem t Testi Sonuçları

		Varyansların Eşitliği için Levene Testi		Ortalamaların eşitliği için t-testi		
		F	p	t	df	p (2-tailed)
ROA	Varyanslar Eşit	5,467	0,019	-1,931	798	0,053
	Varyanslar Eşit Değil			-2,005	777,985	0,045

Levene testi sonuçları, ROA için $p < 0,05$ göstererek varyansların homojen olmadığını ortaya koymuştur. Bu nedenle analiz, homojen olmayan varyans varsayımı altında yürütülmüştür. Buna göre, ROA’nın gruplar arası farkını incelemek üzere gerçekleştirilen t testi istatistiği -2,005 ve $p = 0,045$ olarak bulunmuştur; bu da sürdürülebilirlik raporu yayımlayan ile yayımlamayan şirketlerin ROA’ları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Bu bulgu, Tablo 1’deki ortalama karşılaştırma sonuçlarını desteklemektedir. Diğer değişkenler için uygulanan Mann–Whitney U testi sonuçları ise Tablo 5’te sunulmuştur.

Tablo 5. Mann-Whitney U Testi Sonuçları

	ROE	PDD	HBK	FKO
Mann-Whitney U	65980,000	59503,000	48088,000	67358,500
Wilcoxon W	178081,000	167383,000	160189,000	178514,500
Z değeri	-3,534	-5,108	-9,103	-2,610
p değeri	0,000	0,000	0,000	0,009

Tablo 5’e göre bütün değişkenlere ait p değerlerinin 0,05’ten küçüktür. Bir başka deyişle sürdürülebilirlik raporu yayımlayan ve yayımlamayan şirketlerin ROE, PDD, HBK ve FKO değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık söz konusudur. Bu sonuçlar Tablo 1’deki bulguları desteklemektedir. Başka bir ifadeyle sürdürülebilirlik raporu yayımlayan şirketlerin ROE, PDD, HBK ve FKO değişkenlerinin ortalaması, sürdürülebilirlik raporu yayımlamayan şirketlerin ortalamalarına göre daha olumludur ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıdır.

Tablo 5 sonuçları, ROE, PDD, HBK ile FKO değişkenlerinin p değerlerinin 0,05’in altında olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, sürdürülebilirlik raporu sunan ve sunmayan şirketler arasında bu metriklerde kayda değer farklar bulunduğunu kanıtlar. Söz konusu farklılıklar Tablo 1’deki ortalama değerler ile de uyumludur: Rapor hazırlayan şirketler, bütün bu göstergelerde yayımlamayanlardan daha olumlu performans sergilemiştir. Bu sonuçlara göre; H_1 , H_2 , H_3 , H_4 ve H_5 olmak üzere bütün hipotezler kabul edilmiştir.

Sonuç

Bu çalışmanın temel amacı, Borsa İstanbul’da işlem gören ve imalat sektöründe yer alan şirketlerin sürdürülebilirlik raporu yayınlayıp yayınlamama durumlarına göre finansal performansları arasında farklılık olup olmadığını incelemektir. Bu doğrultuda 2014-2023 döneminde imalat sektöründe faaliyet gösteren 80 firmanın verileri kullanılarak sürdürülebilirlik raporlamasının finansal göstergeler üzerindeki etkisi analiz edilmiştir.

Çalışmada firmalar sürdürülebilirlik raporu yayımlayan ve yayımlamayan olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Veriler Kamuyu Aydınlatma Platformu (KAP) ve şirketlerin resmî internet sitelerinden elde

edilmiştir. Analizde ROA değişkeni için bağımsız örneklem t testi, ROE, PDD, HBK ve FKO değişkenleri için ise normal dağılım koşullarının sağlanmaması nedeniyle Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Araştırmada beş bağımlı değişken (ROA, ROE, PDD, HBK ve FKO) ve bir bağımsız değişken (SUR) kullanılmıştır. SUR değişkeni, şirketin sürdürülebilirlik raporu yayınlayıp yayınlamama durumuna göre “1” ve “0” değerini almaktadır. Çalışmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Analiz yalnızca Borsa İstanbul’da imalat sektöründe yer alan 80 şirketle sınırlı tutulmuştur; dolayısıyla sonuçlar diğer sektörlerle genellenemez. Çalışma 2014-2023 yıllarını kapsamakta olup daha geniş dönemlerde ortaya çıkabilecek farklı sonuçlar değerlendirilememiştir. Veriler ikincil kaynaklardan elde edildiğinden veri güvenilirliği firmaların kamuya açıkladığı bilgilere bağlıdır.

Çalışmanın sonuçlarına bakıldığında, sürdürülebilirlik raporu yayınlayan firmaların yayınlamayan firmalara göre daha yüksek finansal performans gösterdiğini ortaya koymuştur. ROA, ROE, PDD ve HBK değişkenlerinde sürdürülebilirlik raporu yayınlayan şirketlerin lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar elde edilmiştir. FKO oranının ise rapor yayınlayan firmalarda daha düşük çıkması, bu şirketlerin yatırımcılar açısından daha cazip olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, literatürde sürdürülebilirlik raporlamasının finansal performansı olumlu etkilediğini ortaya koyan çalışmalarla paralellik göstermektedir (Charlo, Moya & Muñoz, 2015; Motwani & Pandya, 2016; Düzer & Önce, 2018; Clark, Feiner & Viehs, 2015; Friede, Busch & Bassen, 2015). Bununla birlikte bazı çalışmalarda sürdürülebilirlik ile finansal performans arasında anlamlı bir ilişki bulunmadığı da ifade edilmektedir (Korga & Aslanoğlu, 2022). Çalışma bulguları teorik açıdan değerlendirildiğinde sürdürülebilirlik raporlaması, sinyal teorisi kapsamında yatırımcılara şeffaflık ve güven mesajı ileten bir unsur olarak değerlendirilmektedir (Spence, 1973). Kaynak temelli yaklaşım çerçevesinde ise sürdürülebilirlik uygulamaları; marka değeri, itibar, paydaş güveni ve kurumsal yönetim kalitesi gibi maddi olmayan varlıkların güçlenmesine katkı sağlayarak firmalara rekabet avantajı sunmaktadır (Barney, 1991). Sürdürülebilirlik raporlaması; ekonomik performansın yanı sıra sosyal refah ve çevresel sorumluluk boyutlarını da destekleyen bir unsur olarak değerlendirilmektedir (Elkington, 1999). Bu durum, sürdürülebilirlik raporlamasının sadece firma düzeyinde değil, sosyal yapı ve ülke ekonomisi açısından da önem taşıdığını göstermektedir (Clark et al., 2015; Friede et al., 2015). İşletmelerin sürdürülebilirlik raporlaması yoluyla kurumsal şeffaflığı artırmaları, piyasalarda bilgi asimetrisinin azaltılması, sermaye akışının daha verimli alanlara yönelmesi ve uzun vadede ekonomik istikrarın desteklenmesi açısından önemlidir.

Bu çalışmanın özgün değeri, Türkiye’de imalat sektörüne ait güncel verileri kullanarak sürdürülebilirlik raporlamasının finansal performans üzerindeki etkisini ampirik olarak ortaya koymasındır. Ayrıca çalışmada finansal performansın yalnızca kârlılık oranlarıyla değil, piyasa değeri ve yatırımcı ilgisini ölçen değişkenlerle birlikte değerlendirilmiş olması çalışmanın katkı düzeyini artırmaktadır. Gelecek araştırmalarda sürdürülebilirlik raporlamasının çevresel ve sosyal boyutları da dikkate alınarak finansal performans üzerindeki etkisi detaylandırılabilir. Ayrıca farklı sektörlerde benzer analizler yapılarak sektörler arası karşılaştırmalar gerçekleştirilebilir. Bunun yanı sıra çevresel performans skorları veya ESG derecelendirme verileri kullanılarak daha kapsamlı analizlerin yapılması önerilmektedir.

Kaynaklar

AKGÜL, A. (2022). İstatistiksel analiz teknikleri: SPSS’te işletme yönetimi ve iktisat uygulamaları. 3. Baskı, İstanbul: Alfa Basım Yayın.

AKSOY HAZİR, Ç. (2018). *Kurumsal Sürdürülebilirlik ve Sürdürülebilirlik Performansının Ölçümü*. İstanbul: Türkmen Kitabevi.

AYVAZ, E., & AWALE, A. A. (2024, Aralık). Sürdürülebilirlik Raporlamasının Firmaların Kârlılığı Üzerindeki Etkisi: Üretim Sektöründe Bir Analiz. *İşletme Bilimi Dergisi*, 12(3), 284-300. <https://doi.org/10.22139/jobs.1501789>

BARNEY, J. (1991). Firm resources and sustained competitive advantage. *Journal of Management*, 17(1), 99–120. <https://doi.org/10.1177/014920639101700108>

CHARLO, M. J., MOYA, I. ve MUÑOZ, A. M. (2015, December). Sustainable development and corporate financial performance: A study based on the ftse4good ibex index. *Business Strategy and the Environment*, 24(4), 277-288. <https://doi.org/10.1002/bse.1824>

CLARK, G. L., FEINER, A., VIEHS, M. (2015). *From the stockholder to the stakeholder: How sustainability can drive financial outperformance*. United Kingdom: University of Oxford.

DAĞISTANLI, H. A., & ÇELİK, İ. (2023, Nisan). Sürdürülebilirlik raporlaması ve firma performansı: Bist sürdürülebilirlik endeksi üzerine bir uygulama. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* (76), 1-16. <https://doi.org/10.51290/dpusbe.1153330>.

DURMUŞ, B., YURTKORU, E.S., ÇİNKÖ, M. (2011). *Sosyal bilimlerde SPSS'le veri analizi*. 4. Baskı, İstanbul: Beta Basım Yayın.

DÜZER, M., & ÖNCE, S. (2017, Aralık). Kurumsal sürdürülebilirlik raporlaması ve finansal performans: bist'te işlem gören şirketler için karşılaştırmalı bir analiz. *Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2(2), 637-648. <https://doi.org/10.33905/bseusbed.348073>.

DÜZER, M. ve ÖNCE, S. (2018, Mart). Sürdürülebilirlik performans göstergelerine ilişkin açıklamaların finansal performans üzerine etkisi: Bist'te bir uygulama. *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, 11(1), 93- 118.

ECCLES, R. G., KRZUS, M. P. (2010). *One report: Integrated reporting for a sustainable strategy*. USA: John Wiley & Sons.

ECCLES, R. G., IOANNOU, I., & SERAFEİM, G. (2014, December). The impact of a corporate culture of sustainability on corporate behavior and performance. *Management Science*, 60 (11), 2835-2857. <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.1964011>.

ELKİNGTON, J., & ROWLANDS, L. H. (1999). Cannibals with forks: the triple bottom line of 21st century business. *Alternatives Journal*, 25 (4), 42-43.

EMİR, S., & KIYMIK, H. (2021, Mart). Sürdürülebilirlik düzeyinin finansal performans üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi: Borsa İstanbul'da bir araştırma. *Journal of Accounting and Taxation Studies*, 14(1), 101-128. <https://doi.org/10.29067/muvu.718278>.

EROĞLU, A. (2016). Çok değişkenli istatistik tekniklerin varsayımları. Şeref Kalaycı (Ed.), SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri, 7. Baskı içinde (207-233), Ankara: Asil Yayın Dağıtım.

FRIEDE, G., BUSCH, T., & BASSEN, A. (2015, December). ESG and financial performance: Aggregated evidence from more than 2000 empirical studies. *Journal of sustainable finance & investment*. 5(4), 210-233. <https://doi.org/10.1080/20430795.2015.1118917>.

Global Reporting Initiative (GRI) (2021). *Global Reporting Initiative Standards*. Retrieved from: 10.03.2025, <https://www.globalreporting.org/>.

GÜCENME GENÇOĞLU, Ü., & ALP, A. (2016, Ekim). Kurumsal sürdürülebilirlik açısından entegre raporlamanın önemi ve bist uygulamaları. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, 72, 51-66. <https://doi.org/10.25095/mufad.396719>.

GRAY, R., MİLNE, M. (2004). Towards reporting on the triple bottom line: mirages, methods and myths. Within HENRIQUES, A., RICHARDSON, J. (Ed.). *The triple bottom line: Does it all add up*. (70-80). United Kingdom: Taylor & Francis.

İstanbul Sanayi Odası (ISO) (2024). *Sürdürülebilir Finans Raporu*. Erişim Tarihi: 13.04.2025. <https://www.iso.org.tr/projeler/arastirmalar/surdurulebilir-finans/>.

KORGA, S., & ASLANOĞLU, S. (2022, Kasım). Sürdürülebilirlik performansı ile finansal performans ilişkisi üzerine bir araştırma. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi*. 25(2), 633-645. <https://doi.org/10.29249/selcuksbmyd.1114641>.

MARGOLIS, J. D., & WALSH, J. P. (2001, June). Misery loves companies: Rethinking social initiatives by business. *Administrative science quarterly*. 48(2), 268-305. <https://doi.org/10.2307/3556659>.

MENGHWAR P., S. & DAOOD A. (2021, September). Creating shared value: A systematic review, synthesis and integrative perspective. *International Journal of Management Reviews*, 23: 466–485. <https://doi.org/10.1111/ijmr.12252>.

MOTWANI, S., & HEMAL B., P. (2016, February). Evaluating the impact of sustainability reporting on financial performance of selected Indian companies. *International Journal of Research in IT & Management*, 5(2), 14-23.

OECD. (2023). Economic surveys: Turkey 2023. OECD Publishing. <https://www.oecd.org/>.

ÖZMERDİVANLI, A., (2023, Mart). Sürdürülebilirlik finansal performans ilişkisinin borsa istanbul'da incelenmesine ilişkin bir araştırma, Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi Dergisi, 58(1), 917-931. DOI: 10.15659/3.sektor-sosyal-ekonomi.23.03.2042.

ÖZERHAN, Y., & SULTANOĞLU, B. (2018, Ocak). Sürdürülebilirlik raporu kapsamında çevresel bilgilerin raporlanması ve güvence denetimi. *Muhasebe ve Denetim Bakış*, 17(53), 55-76.

ÖZSÖZGÜN ÇALIŞKAN, A. (2012, Mart). Sürdürülebilirlik raporlaması. *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, 5(1), 41-68.

SAK, A., F. & DALGAR H. (2020, Ocak). Kurumsal sürdürülebilirliğin firmaların finansal performansına etkisi: BİST kurumsal sürdürülebilirlik endeksindeki firmalar üzerinde bir araştırma. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (85), 173-186. <https://doi.org/10.25095/mufad.673722>.

Sermaye Piyasası Kurulu (SPK). (2023). *Sürdürülebilirlik İlkeleri Uyum Çerçevesi*. Erişim Tarihi: 10.03.2025, <https://www.spk.gov.tr>.

SPENCE, M. (1973). Job market signaling. *The Quarterly Journal of Economics*, 87(3), 355–374. <https://doi.org/10.2307/1882010>.

TÜİK. (2024). Sanayi üretim istatistikleri 2024. Türkiye İstatistik Kurumu. <https://www.tuik.gov.tr/>.

URAL, A., KILIÇ, İ. (2011). *Bilimsel araştırma süreci ve SPSS ile veri analizi*. 3. Baskı, Ankara: Detay Yayıncılık.

YILDIRIM, G., UZUN KOCAMIŞ, T., & TUNCER TOKUR, Ö. (2018, Aralık). Sürdürülebilirlik ve firma performansı: BİST sürdürülebilirlik endeksi şirketleri üzerine bir uygulama. *Akademi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(15), 90-96.

Summary

This study seeks to analyze the impact of sustainability reporting on the financial performance of organizations. The emphasis is on manufacturing companies listed on Borsa İstanbul, utilizing a sample of 80 firms with data spanning from 2014 to 2023. Companies are categorized into two categories based on their publication of sustainability reports, and the disparities in financial performance between these groups are analyzed using various ratios. Sustainability is a paradigm asserting that enterprises should function by taking into account economic, environmental, and social elements. In accordance with heightened environmental awareness and stakeholder demands, corporations must disclose their sustainability performance. This reporting, once voluntary, is now increasingly required by both investors and regulatory authorities. The study employed five critical measures to assess financial performance: Return on Assets (ROA), Return on Equity (ROE), Market Value to Book Value Ratio (MVA), Earnings per Share (EPS), and Price-Earnings Ratio (PER). The firm's publication of a sustainability report is treated as an independent variable, giving the values "1" for publication and "0" for non-publication. The independent sample t-test for ROA and the Mann-Whitney U test for other ratios were utilized based on the data's distributional properties. The data indicates that companies who issue sustainability reports exhibit superior performance across nearly all financial metrics. Specifically, the values of ROA and ROE are markedly elevated for companies that disseminate reports. Furthermore, the FCR ratio, indicative of investor interest, is diminished in these enterprises, signifying that investors allocate less capital per unit of profit, hence enhancing their investment appeal. The HBK ratio is markedly elevated for companies who issue sustainability reports. All five hypotheses established in the article were statistically validated. Publishing a sustainability report favorably influences measures such as profitability, market capitalization, and investor

interest. These data indicate that reporting serves as both a social responsibility mechanism and a strategic financial benefit. These findings, aligned with several studies in the literature, affirm that sustainability reporting enhances company transparency, bolsters corporate reputation, and fosters long-term investor trust. Nevertheless, certain studies highlight that sustainability initiatives might incur significant costs and potentially detrimentally impact short-term profitability. It is noted that particularly large corporations exhibit greater effectiveness and efficiency in sustainability reporting. The study's limitations encompass the exclusive analysis of manufacturing sector enterprises and the reliance on secondary data sources. Furthermore, data outside the analysis period of 2014-2023 were excluded. To conclude, this study provides empirical evidence on the impact of sustainability reporting on corporate performance in the Turkish context, contributes to the academic literature and offers important implications for practitioners. It is recommended that future studies be expanded to cover different sectors and to include environmental/social dimensions in more detail.